XAVIER CUGAT (CUGUI, ENGUANY vint ANYS)

M. CARME RIBAS I MORA

El 25 de Setembre del 1993 va ser un dia que va passar a la història dels Amics dels Gegants de Girona, dins les festes de Sant Corneli del carrer Cort- Reial i rodalies, el meu carrer, es va portar a terme el primer acte dels Amics del Gegants de Girona constituïts a finals del 92 per recuperar els gegants antics els capgrossos i fer una rèplica mé lleugera dels gegants per sortir a les cercaviles. Els originals eren d'un pes excessiu. Xavier Cugat i la seva Musa varen arribar a les nostres mans cedits pel Centre Comercial Girocentre de Girona per celebrar el cinquè aniversari de la seva presència a la nostra ciutat, fet que ens va omplir d'il·lusió. Encara no havíem vist el nostre objectiu complert, recuperar els gegants antics i els capgrossos, i celebràvem el primer acte amb el bateig dels nostres primers gegants.
Descriure l'emoció dels Amics dels Gegants de Girona i la dels gironins era impossible. Els capgrossos no sortien al carrer des de la darrera processó de Corpus, parlem de trenta anys més o menys. La nostàlgia i el record es van aplegar en aquella plaça de Oli, lloc del naixement del primer català universal Xavier Cugat i Mingall , tot i l'inconvenient que va acompanyar l'acte, la "pluja", que va omplir de paraigües l'indret per seguir el bateig, el gegant va arribar a la plaça amb una pluja d'aigua i paperets.
La figura del Tarlà que per commemorar l'acte va baixar de la seva barra, va ser l'encarregat de posar la primera medalla de l'Ordre de l'Oli, creada per l'estimat amic al cel cia Joaquim Pla i Dalmau, que va ser qui va dibuixar aquests gegants. Després d'uns parlaments del nostre alcalde Joaquim Nadal i el president de la Diputació, Josep Arnau, es va demanar un lloc per a aquests gegants als baixos de la casa on havia nascut Xavier Cugat, fet que va ser possible mentre hi va haver el Consell Comarcal presidit per l'amic Gabriel Casas. Les paraules que havia de dir el senyor Joan Lladó, director d'Hipercor, les va cedir per donar pas, a causa de la intensitat de la pluja, al senyor Josep Arnau, que va descobrir una placa dedicada al naixement de Xavier Cugat (la seva gran il·lusió) feta realitat per la Diputació de Girona.
Havia estat un estiu força sec. Les darreres paraules del nostre alcalde varen ser aquestes "la pluja és riquesa, visca la pluja visca els gegants". L'acte va haver de finalitzar allà mateix, era impossible seguir i la Coordinadora de colles geganteres de les comarques gironines va donar per suspesa la cercavila que havia de travessar Girona per arribar a l'Hipercor on, a les 10 de la nit, es va servir un sopar per 600 persones amb totes les colles geganteres que havien participat a l'acte.
No sé si l'aigua que queia era pluja o llàgrimes d'emoció de tots els que havíem fet possible aquest dia: Amics del Gegants de Girona, geganters, grallers, capgrossos, un munt de gent carregada d'il·lusió. Els més grans emocionats en veure després de tants anys els capgrossos al carrer creats pel senyor Joaquim Pla i Dalmau que varen poder sortir gràcies a un grup de gent que, sense cobrar res, i en deferència als Amics dels Gegants, els varen fer la posada a punt. El senyor Jaume Busquets, que els havia reparat de pintura; la modista Carme Moya, que havia arranjat les robes que estaven en molt mal estat ,en Ramon Boix que va fer mosques que faltaven i les joies de l'Argenteria, en Francesc de la Tintoreria Rutlla, ara el Sol, que va posar uns vestits florits i perduts pels pas dels anys a punt de sortir.
Enguany n'ha fet 20 anys.Penso que era de llei que en un barri on no es feien gràcies coses gracies als Amics dels Gegants de Girona i el president llavors de L'Associació Cort Reial i Rodalies, Jordi Valls, aprofitant les festes del carrer Sant Corneli es portés a terme aquest esdeveniment, que va continuar amb altres com la recuperació de les catifes de flors l'any 1994 pels Amics dels Gegants, el naixement a les escales del Seminari de la primera Nit de Poetes, organitzada per l'associació de Cort Reial i rodalies. Han passat 20 anys i moltes coses cal recordar-les.
Aquells moments de joia perquè no els hem oblidat i pensar que passat el temps i els gegants ja no tenen el seu

lloc emblemàtic. La Nit de Poetes no es fa en el lloc de naixement ni pels seus organitzadors i la Granja Mora és sols un dolç record.
Estem en una època en què tot són celebracions i jo des del meu racó de pau de casa meva, amb una gran nostàlgia, ho he volgut recordar per als que ho vàreu viure, ja que forma part de la història de la nostra ciutat i perquè els que no hi éreu conegueu un trosset més del meu estimat Barri Vell de Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/10/22/xavier-cugat-cugui-enguany-vint/640182.html?utm_source=rss